

Република Србија
Повереник за информације
од јавног значаја и заштиту
података о личности
Служба Повереника
Сектор за жалбе и извршења у
области приступа
информацијама

Тел: +381 (0) 11 3408 900
Факс: +381 (0) 11 3343-379
Булевар краља Александра 15
11000 Београд
office@poverenik.rs
www.poverenik.rs

Број: 071-11-411/2023-03

Датум: 24.04.2023. године

СТРУКОВНО УДРУЖЕЊЕ ПОЛИЦИЈЕ
„ДР РУДОЛФ АРЧИБАЛД РАЈС“

Нови Сад
Др Ђуре Ј.Киндера бр.7

У прилогу достављамо решење Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности број: 071-11-411/2023-03 од 24.04.2023. године, донето по вашој жалби.

С поштовањем,

В.Д. ПОМОЋНИЦЕ
ГЕНЕРАЛНОГ СЕКРЕТАРА
Славољупка Павловић

Број: 071-11-411/2023-03

Датум: 24.04.2023. године

Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, у поступку по жалби коју је изјавило Струковно удружење полиције „Др Рудолф Арчибалд Рајс“ из Новог Сада, против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Полицијске управе у Новом Саду 03.29 број: 072/1-1492/22-1 од 19.01.2023. године, на основу чл. 23, чл. 24. ст. 1. и 5. и чл. 35. ст. 1. тач. 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Сл. гласник РС“, бр. 120/04, 54/07, 104/09, 36/10 и 105/2021), а у вези са чланом 4. тачка 22. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“ број 87/18), као и чл. 171. ст. 5. Закона о општем управном поступку („Сл.гласник РС“ бр. 18/16, 95/2018-аутентично тумачење и 2/23-Одлука УС), доноси

РЕШЕЊЕ

I Поништава се решење Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Полицијске управе у Новом Саду 03.29 број: 072/1-1492/22-1 од 19.01.2023. године.

II Налаже се Министарству унутрашњих послова Републике Србије у Београду, да без одлагања, а најкасније у року од осам дана од дана пријема овог решења, обавести Струковно удружење полиције „Др Рудолф Арчибалд Рајс“ из Новог Сада, ул. Др Ђуре Ј.Кинђера бр.7, да ли поседује тражене информације, односно картоне примања запослених (образац КПР) за 2020, 2021. и 2022. годину за руководиоце организационих јединица Полицијске управе у Новом Саду и то: Совиљ Момчила, помоћника начелника Полицијске управе; Величковић Предрага, начелника Одељења полиције; Петровић Николу, шефа Одсека за јавни ред и мир, интервентне јединице полиције и безбедност спортских приредби; Кузманов Зорана, шефа Одсека за јавни ред и мир, интервентне јединице полиције и безбедност спортских приредби; Мишковић Дејана, официра у ОП; Манојловић Раду, начелника ПС Беочин; Дробњак Дејана, командира Полицијске испоставе Детелинара; Премовић Бранислава, официра у Одсеку за контролу рада и законитости у ПУ Нови Сад; Јовановић Марину, заменика начелника Дежурне службе; Станковић Ненада, командира СПИ на ДП 1А реда Нови Сад; Љубишић Ненада, командира Полицијске испоставе Сремски Карловци; Мирчевски Павла, заменика командира Полицијске испоставе Ново насеље; Цвејанов Дејана, командира Полицијске испоставе Петроварадин; Марковић Драгане, заменика командира Полицијске испоставе Петроварадин; Сокић Ђорђа, официр у ОП; Анушић Дарија, командира Полицијске испоставе Футог; Гојковић Славољуба, заменика командира Полицијске испоставе Футог; Раичевић Зорана, командира ПИ за безбедност на железници Нови Сад; Милојевић Дејана, официра у Одељењу саобраћајне полиције; Марић Добрива, начелника Полицијске станице Србобран и Милосављевић Ђурђицу, главног службеника за координацију послова људских ресурса у линијама рада,

те да му, уколико наведене документе поседује, у истом року, достави њихове копије, електронском поштом на адресу vladimir@sup.rs, уколико наведене документе поседује у електронском облику, а у супротном поштом,

с тим што ће пре достављања заштитити и учинити недоступним податке о личности као што су: адресни подаци, лични матични број грађана, број банковог рачуна, минули рад, одбици од зарада по основу боловања, алиментације, кредита, чланства у удружењу/синдикату и сл, као и сваки други податак о личности, уколико су такви подаци садржани у наведеним документима, и исте учинити недоступним.

III О извршењу решења из става II диспозитива Министарство унутрашњих послова Републике Србије у Београду ће обавестити Повереника у року од десет дана од дана пријема овог решења.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Полицијске управе у Новом Саду 03.29 број: 072/1-1492/22-1 од 19.01.2023. године, одбијен је као неоснован захтев за слободан приступ информацијама од јавног значаја Владимира Цигурског, потпредседника Струковног удружења полиције „Др Рудолф Арчибалд Рајс“ из Новог Сада од 19.12.2022. године, у делу захтева под тачком 7.

Против наведеног решења Струковно удружење полиције „Др Рудолф Арчибалд Рајс“ из Новог Сада је изјавило жалбу Поверенику дана 22.01.2023. године, наводећи, између остalog, да информације од јавног значаја из документа који садржи податке о личности могу бити учињене доступним тражиоцу на начин којим се обезбеђује да се право јавности да зна и право на заштиту података о личности могу остварити заједно, да је првостепени орган могао да достави тражене документе у којима ће претходно извршити анонимизацију података о личности, као и да су у траженом картону примања запослених од податка о личности доступни име, презиме и јмбг запосленог, који су могли бити прекривени. Даље је навео је првостепени орган погрешно навео да се лица на које се информације односе не могу подвести под појам јавног функционера, да је у Упутству за израду и објављивање информатора о раду органа јавне власти у тачки 18. прописано да информатор нарочито мора да садржи податке о исплаћеним платама, зарадама и другим примањима, укључујући податке о платама органа руковођења, односно управљања и руководилаца организационих јединица, а да су одбаченим захтевом управо тражене информације-документ у вези са исплаћеним зарадама и примањима руководиоца организационих јединица Полицијске управе Нови Сад, које нису исказане у Информатору о раду МУП-а који је ажуриран у септембру 2022. године. Такође је навео и да су имена и презимена руководиоца МУП-а, ПУ Нови Сад позната јавности јер су јавни службеници чија је руководна делатност јавна, да јавност има оправдани интерес да има увид у картон примања сваког запосленог руководиоца органа јавне власти који је буџетски корисник Републике Србије и да зна износе исплаћених примања и додатака, као и да се став Уставног суда изнет у пресуди УЖ-989/2017, на који се првостепени орган у решењу позива, не може примени на конкретан случај, јер је у предметној пресуди у питању документ који у једном делу и прилозима има ознаку тајности у складу са законом, док документ тражен тачком 7. предметног захтева нема ознаку тајности. Предложио је да Повереник уважи жалбу, поништи одлуку првостепеног органа и омогући му приступ траженој информацији. Уз жалбу је приложио, између остalog, копије предметног захтева, ожалбеног решења и картона примања запосленог Љубишић Ненада за 2019, 2020. и 2021. годину.

Поступајући по наведеној жалби, Повереник је дописом од 31.01.2023. године исту доставио Министарству унутрашњих послова Републике Србије у Београду, као првостепеном органу у овој управној ствари и органу власти у смислу члана 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, на изјашњење.

У одговору на жалбу од 20.02.2023. године првостепени орган је поновио наведе изнете у ожалбеном решењу.

Поднеском од 22.04.2023. године, жалилац је ургирао да се донесе одлука у овој управној ствари.

По разматрању жалбе и осталих списка овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога:

Увидом у спise предмета је утврђено да је Струковно удружење полиције „Др Рудолф Арчибалд Рајс“ из Новог Сада поднело Министарству унутрашњих послова Републике Србије у Београду захтев за приступ информацијама од јавног значаја од 18.12.2022. године, којим је од органа власти тражило одређене информације везане за Полицијску управу у Новом Саду и њене организационе јединице, између остalog и информације ближе наведене у ставу II диспозитива овог решења (тачка 7. захтева).

Даље је утврђено да је првостепени орган ожалбеним решењем одбио тачку 7. предметног захтева жалиоца позивајући се на одредбе члана 2. став 1, члана 12. и члана 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, члана 4. став 1. тачка

1. Закона о заштити података о личности, члана 2. став 1. тачка 3. Закона о спречавању корупције и члана 42. став 1. и 2. Посебног колективног уговора за полицијске службенике, наведећи у образложењу решења, између осталог: да се лица наведена у тачки 7. захтева, у складу са аутентичним тумачењем одредбе члана 2. став 1. тачка 3. Закона о спречавању корупције, од стране Народне Скупштине Републике Србије, не могу подвести под појам јавног функционера; да је утврђено да се тражиоцу не може омогућити остваривање права на приступ траженим информацијама, јер би тиме било повређено право на приватност и заштиту личних података (име и презиме и јмбг) лица која се помињу у документима; да би се повредило право на приватност и углед лица на које се тражене информације односе, при чему нису испуњени услови за примену изузетака прописаних чланом 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја; да се у конкретном случају, ради о информацијама таквог карактера које се не могу учинити доступним јавности као информације од јавног значаја, јер нема „оправданог интереса јавности да зна“, као битног елемента појма информације од јавног значаја из члана 2. став 1. истог закона; да, како се у траженим документима налазе и евидентирани периоди одсуства са рада услед привремене спречености за рад, коришћења годишњег одмора, плаћеног одсуства запослених и др, и како се не ради о догађају од интереса за јавност, пружењем тражених информацијама повредило би се право полицијских службеника на заштиту података о личности које им гарантују наведене законске одредбе и Посебан колективни уговор за полицијске службенике, као и одредбе Закона о раду; да захтев није заснован на општем интересу, нити је наведено зашто су тражени подаци од великог значаја за наше друштво као целину и како би њихово откривање показало на који начин се врше јавни послови, као и да је размотрена могућност примене члана 12. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, али да, имајући у виду да је захтевом затражена достава документа, без издавања података, односно информација које су у истом садржане, примена наведене одредбе није била могућа, односно није било могуће у делу омогућити приступ траженим документима.

Чланом 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да је информација од јавног значаја, у смислу овог закона, информација којом располаже орган јавне власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна.

Чланом 4. истог закона прописано је да се сматра да оправдани интерес јавности да зна, из члана 2. овог закона, постоји увек када се ради о информацијама којима располаже орган јавне власти које се односе на угрожавање, односно заштиту здравља становништва и животне средине, а ако се ради о другим информацијама којима располаже орган власти, сматра се да оправдани интерес јавности да зна, из члана 2. овог закона постоји, осим ако орган власти докаже супротно.

Чланом 5. наведеног закона прописано је да свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује одређену информацију од јавног значаја, односно да ли му је она иначе доступна, као и да му се информација од јавног значаја учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Чланом 8. став 1. истог закона прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврсти ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону, док је ставом 2. истог члана прописано да се ниједна одредба овог закона не сме тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон признаје или до његовог ограничења у већој мери од one која је прописана у ставу 1. овог члана.

Чланом 14. истог закона прописано је да орган власти може тражиоцу ограничити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме повредио право на приватност, право на заштиту података о личности, право на углед или које

друго право лица на које се тражена информација лично односи, осим: 1) ако је лице на то пристало; 2) ако се ради о личности, појави или догађају од интереса за јавност, а нарочито ако се ради о јавном функционеру у смислу закона којим се уређује спречавање сукоба интереса при обављању јавних функција и ако је информација везана за вршење његове јавне функције; 3) ако се ради о лицу које је својим понашањем дало повода за тражење информације, док је ставом 2. истог члана закона прописано да информације од јавног значаја из документа који садржи податке о личности могу бити учињене доступним тражиоцу на начин којим се обезбеђује да се право јавности да зна и право на заштиту података о личности могу остварити заједно, у мери прописаној законом којим се уређује заштита података о личности и овим законом.

Имајући у виду садржину предметног захтева, наводе жалбе, одговора на жалбу, као и цитирани законске одредбе, Повереник налази да је погрешио првостепени орган када је ожалбеним решењем одбио предметни захтев позивајући се на чланове 2. став 1, 12. и 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, као и члан 2. став 1. тачка 3. Закона о спречавању корупције („Сл.гласник РС“ бр. 35/19 и 88/19) и члан 42. став 1. и 2. Посебног колективног уговора за полицијске службенике („Сл.гласник РС“ бр. 62/19, 62/20 и 81/21), наводећи да би омогућавањем приступа траженим информацијама било повређено право на приватност и заштиту личних података (име и презиме и јмбг) лица која се помињу у документима.

Ово из разлога што се у конкретном случају ради о захтеву поднетом ради остваривања права на приступ информацијама од јавног значаја, у складу са одредбама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и што исти закон представља правни основ органу јавне власти за предузимање свих радњи обраде података о личности у функцији остваривања оправданог интереса јавности да зна. Како је заштита података о личности елемент права на приватност, то се у ситуацији када информације од јавног значаја истовремено представљају и податке о личности, а орган јавне власти врши обраду података о личности у сврху остваривања оправданог интереса јавности да зна, примењују одредбе члана 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. То је и у складу са чланом 89. Закона о заштити података о личности којим је прописано да информације од јавног значаја које садрже податке о личности могу бити учињене доступним тражиоцу информације од стране органа власти на начин којим се обезбеђује да се право јавности да зна и право на заштиту података о личности могу остварити заједно, у мери прописаној законом којим се уређује слободан приступ информацијама од јавног значаја и овим законом. У конкретном случају првостепени орган је могао да поступи у складу са одредбом члана 12. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, јер то што је предметним захтевом тражилац тражио достављање копије картона примања запослених, не значи да првостепени орган није могао делове тих докумената у којима су садржани подаци о личности, које не треба учинити доступним због заштите података о личности лица на које се тражене информације односе, да заштити и учинити недоступним, како је то и наложено ставом II диспозитива овог решења. Осим тога, како су у конкретном случају у питању информације о износима месечних примања, додацима на плату и другим примањима запослених лица у органу јавне власти, тј. у Министарству унутрашњих послова Републике Србије, исте треба да буду доступне јавности, с обзиром да се ради о примањима запослених на пословима у органу власти о чему увек постоји јак интерес јавности да зна да ли се јавни новац троши у складу са законом, тј. исплаћује у складу са прописима (поготово јер се приликом исплате плате запосленим ради о располагању јавним средствима). Дакле, тражене информације нису у вези са приватним животом запослених лица, већ су у вези са њиховим радом и ангажовањем за који су плаћени јавним новцем, из ког разлога је испуњен услов из члана 14. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, за изузетак од права на приватност, па сагласност запослених на која се подаци односе није потребна.

Осим тога, неосновано је позивање првостепеног органа на одредбе члана 2. став 1. тачка 3. Закона о спречавању корупције и члан 42. став 1. и 2. Посебног колективног

уговора за полицијске службенике, имајући у виду да је предметни захтев поднет на основу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, који је у материји приступа информацијама од јавног значаја *lex specialis* у односу на све друге законе, којима се ова права ограничавају, па и на одредбе поменутог закона и посебног колективног уговора, на које се орган власти позива. Такође, навод првостепеног органа из образложења ожалбеног решења да информације тражене поднетим захтевом не представљају информације за чији приступ постоји оправдани интерес јавности, није могао бити уважен с обзиром на то да се тражене информације односе на примања руководиоца у организационим јединицама Министарства унутрашњих послова Републике Србије, те је несумњиво да се ради о информацијама у вези са радом органа власти, које су садржане у одређеним документима у његовом поседу и да јавност има оправдани интерес да зна, с обзиром на то да према одредби члана 4. Закона, оправдан интерес јавности да зна увек постоји, осим ако орган власти не докаже супротно, што у конкретном није учинио.

Поводом навода првостепеног органа из образложења ожалбеног решења да би се пружањем тражених информацијама, с обзиром на то да се у траженим документима налазе и евидентирани периоди одсуствовања са рада услед коришћења годишњег одмора, плаћеног одсуства запослених и др, повредило право полицијских службеника на заштиту података о личности, Повереник истиче да се рад запослених у Министарству унутрашњих послова, као и плаћена одсуства, плаћају јавним новцем, односно средствима из буџета, односно средствима свих грађана, те у погледу тих информација увек постоји оправдан интерес јавности да зна.

Приликом одлучивања Повереник је имао у виду да запослени у органу јавне власти имају сужен обим приватности у односу на тзв. „обичне грађане“, али и да то не значи да немају право на приватност, нити да та лица могу остати без заштите тог основног људског права. Стoga је Повереник пошао од чињенице да је неспорно да јавност има право да зна када су руководиоци организационих јединица Министарства одсутни са рада (нпр.због коришћења годишњег одмора), али и да, податак о периоду одсуствовања са рада услед привремене спречености за рад (боловање), представља посебан податак о личности у смислу члана 17. Закона о заштити података о личности и да су услови за обраду посебних података строжији него за обраду осталих података, јер ти подаци посебно задиру у интиму и приватност лица на које се подаци односе. Како би достављањем информација о одсуствовању са рада по основу боловања јавност сазнала посебно осетљиве податке (о здравственом стању запослених-руководиоца), због чега би њихова приватност била угрожена у мери много већој од оне која је неопходна да би се остварио интерес јавности да зна, а што није у циљу и духу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, одлучено је као у ставу II диспозитива овог решења, односно наложено је да се одбици од зарада по основу боловања заштите и учине недоступним.

Имајући у виду све наведено, а како у конкретном случају не постоје разлоги за искључење права на приступ траженим информацијама од јавног значаја који су предвиђени Законом о слободном приступу информацијама од јавног значаја, Повереник је поступајући по жалби, на основу члана 23. и члана 24. став 1. и став 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члана 171. став 5. Закона о општем управном поступку, одлучио као у ставу I и II диспозитива овог решења, нашавши да је жалба основана и да жалилац, у складу са цитираном одредбом члана 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, има право да му се тражене информације учине доступним, на начин како је то наложено ставом II диспозитива овог решења, а што је у складу са одредбом члана 12. Закона која предвиђа могућност издвајања тражене информације од јавног значаја од осталих информација садржаних у документу у које орган власти није дужан да тражиоцу омогући приступ, јер би се њиховом доступношћу повредило право на приватност и заштиту података о личности лица на која се односе.

Приликом одлучивања Повереник је ценио и остале наводе првостепеног органа и жалиоца, али је нашао да, с обзиром на напред изнето, нису од утицаја на доношење другачије одлуке у овој управној ствари, па их није посебно образлагао.

Министарство унутрашњих послова Републике Србије у Београду је дужно да о извршењу решења из става II диспозитива обавести Повереника у складу са чланом 24. став 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Упутство о правном средству:

Против овог решења није допуштена жалба већ се, у складу са Законом о управним споровима, може покренути управни спор тужбом Управном суду у Београду, у року од 30 дана од дана пријема решења. Такса на тужбу износи 390,00 динара.

Решење доставити:

1. Министарству унутрашњих послова Републике Србије у Београду;
2. Стручковном удружењу полиције „Др Рудолф Арчибалд Рајс“ из Новог Сада, ул. Др Ђуре Ј.Киндера бр.7;
3. Писарници.